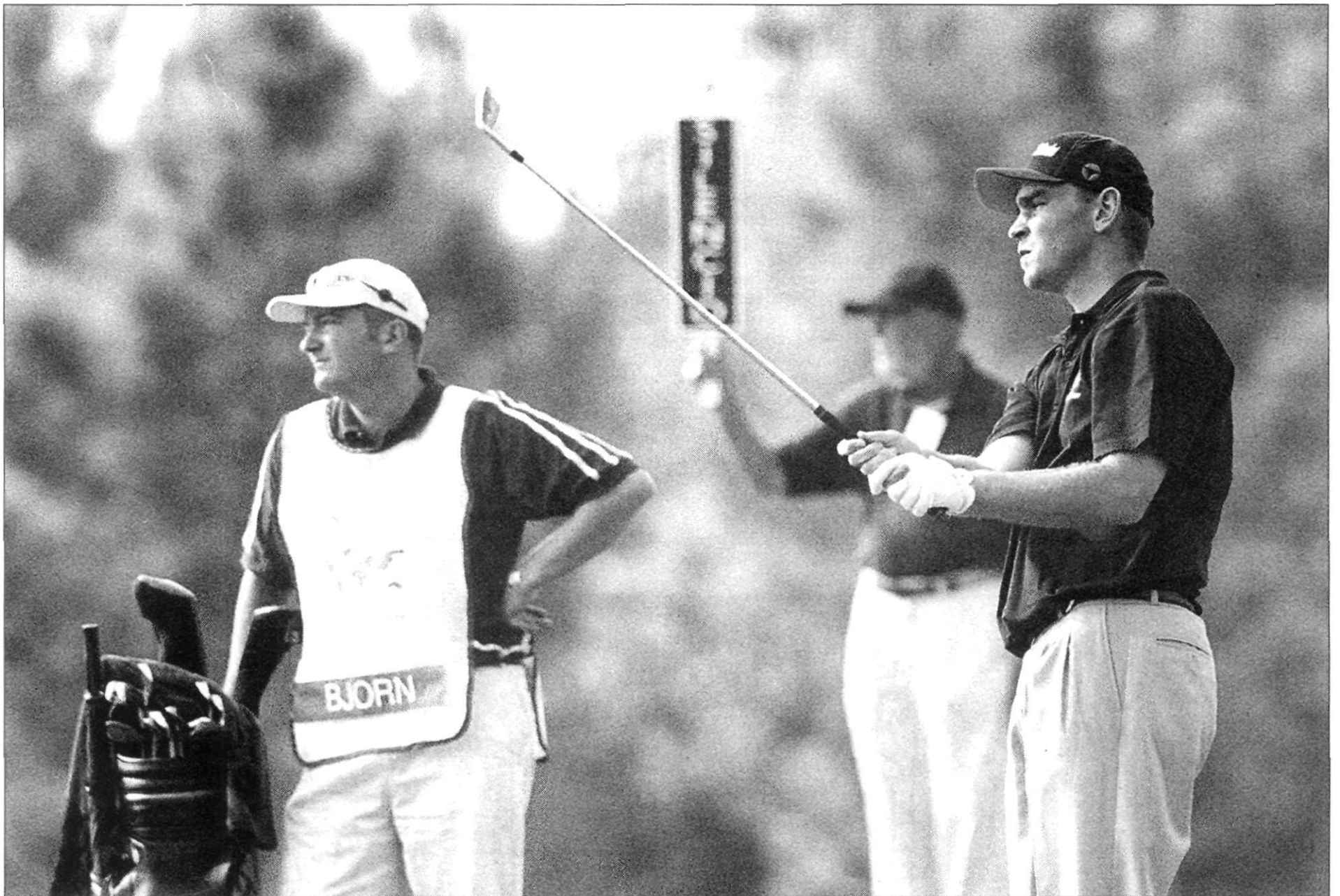

ESPORTS

El golfista danès Thomas Björn va guanyar un torneig a Catalunya per segon any consecutiu. Foto: MANEL LLADÓ.

Pals d'or i pilotes de marfil

JOSEP M. PUIG

El camp de la PGA de Caldes de Malavella (Selva) va ser la seu, des de dijous fins diumenge de la setmana passada, d'un dels últims torneigs puntablets per al circuit europeu de golf d'aquesta temporada. Amb la participació de 122 golfistes, el nou PGA de Catalunya va fer el seu primer pas ferm en competició oficial per intentar demostrar que la Ryder Cup —competició bianual en què s'enfronten els millors golfistes dels Estats Units contra els millors d'Europa— pot aterrar en terres catalanes l'any 2009.

El golf, com també en el cas del bàsquet, viu una clara dicotomia entre els Estats Units i Europa. El circuit americà és molt més prestigiós i la dotació en premis és més gran, mentre que el circuit europeu, tot i que ha patit una transformació important en aquests últims temps, és considerat encara com el fill petit. Els rànquings, que es fan a partir de qui ha ingressat més diners, són clars. Mentre que el número u del circuit europeu, l'escocès Colin Montgomerie, ha ingressat uns 300 milions en 18 campionats, el número u del circuit americà, el nord-americà Tiger Woods, en 18 campionats i amb menys victòries que Montgomerie, ha sumat ja 670 milions. La unió d'aquests dos rànquings econòmics en un de mundial representa la consolidació del poder del rànquing americà, ja que els dos primers classificats són

La quantitat econòmica que reparteix en premis un torneig de golf professional perfila el nivell dels golfistes que hi participaran. El torneig Sarazen de Caldes de Malavella va ser un esdeveniment menor del circuit europeu, però va moure fins a 300 persones.

els nord-americans Tiger Woods i David Duval. Els quatre grans torneigs anuals sols —un a Europa, l'Obert Britànic, i tres a Amèrica, el Master d'Augusta, el campionat de la PGA i l'US Open— són pràcticament les úniques cites en què es barregen les figures, a part dels milionaris torneigs que s'organitzen fora dels dos circuits.

El dia a dia d'un torneig

L'engranatge central d'un torneig menor del circuit europeu com el que es va fer a Caldes de Malavella —destinava en premis uns 130 milions de pessetes, i per exemple l'Amex de Valderrama n'hi destinarà 750— mou unes 300 persones entre organitzadors, jutges, assistents, periodistes, cambriers... Des de primera hora del matí, els encarregats del camp han treballat per posar-lo en les millors condicions. Els xofers s'han encarregat de portar els golfistes des de l'hotel al camp. Els organitzadors han distribuït els assistents que acompanyaran en els diferents partits en joc. A la sala de premsa van apareixent els periodistes per seguir la competició, i a la casa club es mira que el servei

de bar i restaurant estigui a punt per als golfistes, per a les personalitats i per al públic en general. A part d'aquests membres del personal, n'hi ha de més indispensables encara, com els encarregats de recollir les targetes dels jugadors quan acaben la volta, l'informàtic que introdueix a l'ordinador els resultats, que es poden consultar també per Internet, i fins fa poc, els meteoròlegs que vetllen per la integritat dels golfistes. Des de fa un any, els encarregats del circuit europeu han instal·lat un sistema electrònic que té la funció de detectar les tempestes elèctriques, que podrien posar en perill la vida dels golfistes. Aquesta és la vida d'un torneig.

Totes les competicions de torneigs professionals es divideixen en quatre jornades en què el golfista ha de completar els 18 forats del recorregut. En acabar, la segona jornada, es produeix un tall, en què la meitat dels jugadors, els millors, tenen dret a continuar i lluitar pel títol. Els golfistes professionals saben que han de passar aquest tall per entrar en el repartiment de guanys del torneig, que els permetrà lluitar pel títol o, almenys, aconseguir diners no només per sobre-

viure, sinó per conservar la targeta de participació per a la temporada següent.

En aquest esport, com en molts altres, en què sembla que tot gira entorn dels bitllets, les televisions juguen també un paper molt important. Pel que fa al circuit europeu, ja ha passat a la història que les televisions de cada país facin la transmissió dels torneigs i cedixin les imatges a la resta del món. Actualment, el circuit europeu disposa d'una productora pròpia que enregistra les imatges de les competicions. La productora que es va encarregar de cobrir el torneig gironí va fer servir fins a 20 quilòmetres de cable per abastar fins a l'últim racó del camp. Amb un desplegament d'uns 50 professionals, va fer arribar les imatges, fins i tot, al Japó, on els aficionats van poder contemplar la proesa de Tomori, el segon classificat del torneig.

«Fair-play»

Tot i el desplaçament de mitjans humans que comporta una competició d'aquestes dimensions, el golf professional, en torneigs menors, ha de saber fluir dins el *fair-play*. Els encarregats de controlar els cops dels jugadors se situen cada tres forats per anotar les puntuacions. Quants cops un jugador amateur s'ha rebaixat un cop en acabar un forat? El golfista professional sap el que s'hi juga i, a part de seguir les normes del joc, no es juga la targeta amb mentides que poden ser caríssimes.